Якщо ти звелиш, чарівна профанко,
Я забуду все, крім одного лиш,-
Милувать тебе з вечора до ранку,
Якщо ти дозволиш, якщо ти звелиш,-

Щоб тобі вгодить, чарівна коханко!

Будьмо примітивні — в тім нема стида,
Будьмо, як у лісі дикий олень з ланню,
Ніжності розводить нам не випада...
Вільно віддаваймось нашому паланню,

Будьмо примітивні — в тім нема стида!

І не говорім про літературу —
К чорту всіх творців, к бісу видавців,
К лиху мудреців! Знаймо лиш натуру,
Жвавих горобців вічне "ців-ців-ців"

І не говорім про літературу!

Тішитись і спати — хочеш, дорога? —
Перша і остання буде в нас робота,
Вада і чеснота, слабість і снага,
І єдина думка, і одна турбота —

Тішитись і спати — хочеш, дорога?